Skąpana w Styksowym
mule — wstań!..

Koledzy i Koleżanki!

Po stuletniej narodu naszego niewoli, po długich latach męki i krzywd, bezustannie ręką największego kata moskiewskiego rządu zadawanych, staje dziś przed nami świetlana wizya niepodległości i zwolna przyoblekać się zaczyna w kształty realne. W pożodze świata, w kurzu krwi i dział huku zmartwychwstaje Ta, z Której imienia uczyniliśmy pacierz naszego życia, dla Której wyzwolenia nieśliśmy ofiarnie siły nasze. Opadają kajdan łańcuchy, trzaskają płyty grobowe — Polska zmartwychwstaje!.. Tęsknoty nasze zaczynają się ucieleśniać, ziszczają się marzenia ojców i dziadów naszych.

Lecz, Koledzy, to dopiero świt, to zwrot ku słońcu krwawej naszej doli. Wszystko jeszcze przed nami leży, wszystko jest do zrobienia; od nas teraz zależy, jaką ta Polska będzie i jaką jej możemy dać treść wewnętrzną. Cały naród teraz trud olbrzymi podnieść musi i oddać go dla wznoszenia i rozszerzania Wolnej Polski. My, nauczycielstwo, w pierwszych szeregach do tej pracy stanąć powinniśmy i staniemy, przystąpić musimy do pracy ze zdwojoną energią, by budować Polskę nie tylko w jej formach politycznych wolną, lecz zarazem wolną z ducha.

Koledzy i Koleżanki, Polska czynu od nas teraz oczekuje, to też tworzymy w sobie potrzebną do tego moc; łączmy się do pracy wychowania wolnych i dzielnych obywateli, bo taka będzie Polska, jakiem jej młodzieży wychowanie.

Niech żyje Wolna i Niepodległa Polska Demokratyczna!

Organizacya Nauczycieli Niepodległościowych.

Warszawa, 6 listopada 1916 r.